

Medlem ikke kunde komme længere i Retning af sit eget gamle Forslag. Men naar der nu aabner sig Mulighed for, at han kan komme længere, har han dog vel ikke uløseligt for Livstid bundet sig til dette Parti og dets Principper, den privilegerede Valgret. Jeg gaar ud fra, at saaledes kan han ikke se paa Sagen. Der kan ikke være noget usømmeligt i, om man siger, at der nu aabner sig gunstigere Vilkaar for en ny Overenskomst, end den Gang man sluttede den anden Overenskomst. Stillingen er ganske simpelt denne, at de to konservative Grupper paa et vist Tidspunkt have krævet som Betingelse for at gaa med til Toklassevalgets Afskaffelse to Ting, nemlig delvis Bevarelse af den privilegerede Valgret til Amsraadene og dernæst Aldersdeling af de kommunale Vælgere. Det forlangte baade Højre og de frikonservative indtil et vist Tidspunkt. Det, der nu foreligger, er, at de frikonservative have sluppet det ene Krav og Højres Gruppe har sluppet det andet Krav. De frikonservative have sluppet Kravet om Aldersdeling, og Højre har sluppet Kravet om den privilegerede Valgret. Hvilken Situation var der ikke her for et Flertal og for en Regering, der virkelig var til Sinds at gennemføre sit eget Forslag. Her kunde man bruge den ene Del af Højre mod den anden, slaa den ene med den anden og den anden med den ene. Det vilde være en ægte, god Politik, naar man virkelig havde det Formaal at gennemføre sit eget Forslag. De Herrer kunne derfor ganske roligt vedtage vore Ændringsforslag og sende Sagen op til det andet Ting. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) har fremsat, vil der være den største Sandsynlighed, ja Vished for, at den vil vende tilbage med Udslættelse af den privilegerede Valgret. Saa vil Folketinget modsætte sig Aldersdelingen, og Sagen vil da gaa til et Fællesudvalg. Og jeg gad saa se det Fællesudvalg eller rettere de to Ting, der efter Fællesudvalgets Behandling kunde optage en Konflikt paa Spørgsmaalet, om gamle Mennesker her i Landet skulle have to Stemmer eller kun een. Det gad jeg se. (*Martin Madsen Halsted*: Saa lege vi ikke mere med). Ja, det gjorde ingen Ting, om det ærede Medlem ikke legede med, for hvis Regeringen brugte sin Stilling, vilde det ærede Medlems Parti være saare svagt, efter at dette Parti har splittet sig i to Grupper, Højregruppen og den frikonservative Gruppe, hvor enhver møder med sine Betingelser, som slaa hin-

anden ihjel. Dens Stilling ude i Landet under Agitationen, under en eventuel Valgkamp vilde være fuldkommen umulig, fuldkommen haabløs. Ogsaa det ærede Medlems Presseorganer „Nationaltidende“ og „Berlingske Tidende“ erkende, at Højres Stilling vilde være fuldkommen haabløs, og det vilde den være. Derfor siger jeg: de Herrer af Flertallet, den højtærede Regering, benytte ikke Højres fuldkommen haabløse Stilling i denne Sag. Naar de ikke gøre det, maa det være, fordi de ikke ville gøre det, fordi de Samfundsklasser, de i første Række repræsenterer, ikke ere interesserede i at faa lige og almindelig Valgret gennemført helt og fuldt.

Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) siger, at naar nu Sagen i en nær Fremtid afsluttes, ville vi Socialdemokrater naturligvis gaa ud og sige, at det Grundlag, der nu skal bygges paa i lang Tid, skyldes Socialdemokratiet. Nej, det ville vi ikke gøre. Han gav os den Kompliment, at vi ærligt og redeligt have bestræbt os for at forhindre dette Forlig. Ja, det have vi, vi have ærligt og redeligt bestræbt os for at faa det Forslag gennemført, som det ærede Medlem fra Løvel har stemt for Gang efter Gang og stillet sig paa ved sidste Valg, ærligt og redeligt bestræbt os for at faa det Forslag gennemført, som den højtærede Indenrigsminister under sidste Valg i sin Valgkreds lovede sine Vælgere, at det vilde han kæmpe for at faa gennemført, og da en Vælger, en Sognepræst, spurgte ham, om han vilde gaa med til andre Garantier, sagde han: Nej, ikke andre Garantier end den, Forholdstalsvalgmaaden giver. Det have vi ærligt og redeligt bestræbt os for, fordi vi ikke paa nogen Maade ville gaa med til noget, der giver privilegeret Valgret, vi kunne ikke, vi ville ikke gaa ind paa Flertallets Standpunkt, at give en enkelt Person mere Valgret, fordi han har mere Hartkorn eller flere Penge, vi kunne det ikke, og vi vedblive at protestere derimod lige til det sidste, og vi ville vedblive — selv om de Herrer gaa ind paa dette Princip — at kæmpe for den lige og almindelige Valgrets Princip. Saaledes er Stillingen. Men vi have alligevel en væsentlig Andel i Æren for de Fremskridt, der naas ved dette Forslag. (*Munterhed*). Ja, selvfølgelig, alene af den Grund, at vi have staaet sammen med det ærede Medlem og hans Parti gennem mange Aar for den almindelige Valgrets Sag. Det ærede Medlem havde jo ikke været Ordfører for Flertallet i denne Sal, Ministeren havde ikke siddet, hvor han